

SCHINDLER

Anton SCHINDLER
(1795-1864)

13 Haziran 1795, Medlov, Moroviva – 16 Ocak 1864, Bockenheim, Frankfurt

Beethoven'in sekreteri ve ilk biyografisinin yazarıdır.

Ölümünden birkaç yıl sonra Beethoven, kahraman meraklıları tarafından tam anlamıyla aziz ilan edildi. Schindler, yeni mesihin ilk vaiziydi.

Babası, memleketi Maehren, Meedl-Neustadt kilisesinde koro şefi ve öğretmendi. Schindler, daha çocukluk yaşlarında müzikle uğraşır ve keman çalıyordu. Çok genç yaşlarda Viyana Üniversitesi'ne gitti, hukuk okudu ve amatör bir orkestrada coşkuyla keman çaldı.

Beethoven'la 1814'te kemancı Schuppanzigh kendisinden büyük besteciye bir mektup

götürmesini rica ettiğinde tesadüfen tanıştı. Daha bu yılın sonunda 29 Kasım ve 2 Aralık'taki Beethoven konserlerinde keman çalıyordu. 1815'te Schindler, üniversitedeki yıkıcı etkinlikleri nedeniyle tutuklandı ve hapse atıldı. Serbest bırakıldıktan sonra Beethoven'in sekreteri ve "sağ kolu" oldu.

1822'de Beethoven'in evine taşındı. Daha sonra Josefstaedler Tiyatrosu'nda orkestra şefi oldu ve Beethoven'in eserlerini kendi yönetiminde yorumladı.

1824'te, 23 Mayıs'taki Beethoven konseri başarısızlığa uğradıktan sonra, araları geçici olarak bozuldu. İki yıllık dargınlıktan sonra, Beethoven Gneixendorf'tan Viyana'ya ölmek üzere geldiğinde, 1826 Aralık ayında Schindler ustasının evine döndü ve saygı dolu bir

özveriyle ölümüne dek Beethoven'e hizmet etti. Son günlerin ayrıntıları hakkında Moscheles'e birçok mektup yazdı ve Breunun'le birlikte Beethoven'den kalan kağıtlarla uğraştı. Breuning'in iki ay sonra ölümünün ardından Beethoven'in tüm kağıtları Schindler'e geçti. İlk Beethoven biyografisini 1840'ta yayımladı, bunu 1845'te bazı eklemelerle genişletilmiş ikinci baskı izledi, üçüncü ve son baskı 1860'ta yayımlandı.

Schindler bize açık sözlülükle Beethoven'in yaşamındaki tüm tatsız epizotları sükutla geçiştirdiğini anlatmaktadır. Tatsız olayların atlanamadığı yerlerde Schindler, bunları küçük göstermeye çalışıp arkadaşlarını karalayarak Beethoven'in yükünü hafifletmeyi başarmıştır. Onun için Beethoven haksız hiçbir şey yapamayacak bir mesih ve mesihinin Tanrısal niteliğini kuşkuyla dışürecek her iddia Tanrı'ya küfür etmektir. "Büyük adamlar hakkında her şey ama her şey söylenebilir, bunun onlara bir zararı olma." Dediği için Ferdinand Ries ile de bozuşmuştu.

Wegeler ve Ries'i birçok çirkin gerçeği açığa vurdukları ve 1819/20'de Beethoven'in parasal sıkıntılarını anlattığı, kendilerine yönelmiş

mektupları yayınladıkları için de şiddetle eleştirmişti. Ona göre "böyle mektupların ortaya dökülmemesi gerekirdi. Bunlar onun dostları Wegeler ve Ries tarafından gizli tutulmalıydı. Çünkü o mektupların içeriği, Beethoven'in yalnızca para için beste yaptığı izlenimini doğurabilirdi."

Schindler tarihi bildirme konusunda garip şekilde kayıtsız kalmıştı, tarihler çoğunlukla yanlıştır. Anlaşılan bunları önemsememiştir. Tüm bunlara karşın Schindler, Beethoven'le ilgili paha biçilmez bir bilgi kaynağıdır. Ustanın günahlarını sevgiyle örtmek istediğinde farkına varmadan baklayı ağzından çıkarmaktadır. Ne zaman ustanın lehine yalan söylemeye kalksa ayrıntılara girmekte ve boşboğazlık edip lafı kaçırmakta, her defasında hiç farkına varmadan bize gerçek durum hakkında değerli işaretler vermektedir.

Beethoven'in ilk biyografi yazarı olan Schindler, kendisi için tipik, Beethoven'i savunmasına yarayan, sır küpü zekasıyla Beethoven'in aşırı siyasal görüşlere eğilimli olduğunu ve yeni fikirlere sempati duyduğunu söylemektedir.

